

ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ГЛАСИЛО ГРАДСКОГ ПОГЛАВАРСТВА ГРАДА БЕОГРАДА

ПРИМЕРАК 1 ДИНАР

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: КНЕГИЊЕ ОЛГЕ 21

ИЗЛАЗИ СВАКОГ ДАНА

Вођа Рајха у ослобођеном Марибору

Марибор, 26 априла (ДНБ)
Стари немачки град Марибор доживео је данас један велики исто-

Кривица Вашингтона

Рузвелт и слом Југославије

Мадрид, 26 априла

Спољно политички сарадник листа „АБЦ“ пише у једном чланку да није никаква тајна, да је пуковник Доновен, специјални изасланик председника Рузвелта, дошао у Београд са намером, да спречи присућање Југославије тројном споразуму. У име своје владе пуковник Доновен обећао је сваку помоћ оним државама, које би се супротставиле тоталитарним силама.

Ова понуда председника Рузвелта по себи је врло карактеристична, кад се узме у обзир географска раздаљина обеју земаља, па чак кад би се претпоставило да је председник Рузвелт своју понуду учинио из добре савести, али ипак морао је узети у обзир да би америчка помоћ у овом случају могла доћи до наражаја тек у року од неколико месеци. Влада у Вашингтону сиди велики део кривице за слом Југославије. Она је радила из непознавања стварног стања ствари, и на тај начин нанела је штете и Великој Британији, јер да није било рата у Југославији, немачко оружје не би доживело још један велики триумф. Државни удар генерала Симићуна читавом свету је показао апсолутну надмоћност немачке војске над својим противником. Данас неколико недеља од почетка рата, нико више не говори о Југославији.

На несрећу Вашингтона, ипак је неколико америчких листова и савише јасно истакло помоћ Сједињених Држава Југославији. Тако је на пример „Нјујорк Тајмс“ писао следеће: „Ми нећемо заборавити да је ствар Југославије и наша ствар и да је њен рат наш рат“. Није препоручљиво, примећује спољнополитички уредник „АБЦ“, на тај начин се експонирати, кад се знају огромне тешкоће у погледу пружања помоћи једној земљи, која се могла остварити само преко једног пристаништа, а и то је постало немогуће у тренутку када су немачке трупе ушле у Бугарску. Читав ова авантура довела је само до једног новог триумфа сила осовине и до једног новог дипломатског и војничког пораза англосаксонских држава.

Југославија искључена из Интернационалне Дунавске Комисије

Букурешт, 26 априла (ДНБ)

Како јавља „Универзал“, прећашна Интернационална Дунавска Комисија извршила је своју нову организацију у Бечу и преместила своје седиште из Београда у Оршау. Заступник Југославије као и цело југословенско управно особље искључено је из комисије.

рискни дан. Неочекивано је стигао Вођа Рајха. Становништво, које је највећим делом било одевено у штајерској народној ношњи, поздравило га је са великим одушевљењем. Вођ немачке народне групе г. Барон захвално је Вођи Рајха за ослобођење града и пожелело му срдачну добродошлицу.

Извештај Италијанске врховне команде

Негде у Италији, 26 априла

Главни стан италијанске војске саопштава:

У ноћи између 24 и 25 априла формације немачког ваздухопловства у непрекидним нападима бомбардовале су поморске и ваздухопловне базе на Малти и при том изазвале у пристаништу Ла Валете пожаре и експлозије.

У источном делу Средоземног Мора јединице енашег ваздухопловства извршиле су на линији Казо напад на један непријатељски ковој, а у заливу Милос погођен је едан непријатељски брод од 2.000 бруто регистарских тона.

У Северној Африци у сектору пред Тобруком артилериска делатност.

У току 24 и 25 априла италијански авиони вршили су непрекидне нападе на утврђење и пристаниште Тобрук, а многобројне формације немачког ваздухопловства у неколико махова бациле су бомбе на пристанишна постројења и на уоктвљене бродове.

Други италијански и немачки авиони извршили су нападе у области Солума на британске моторне колоне и на артилериска батерије.

У Источној Африци источно од Гамболе наше трупе су у полетном замаху извршиле напад на непријатељске снаге, које су биле ушанчбациле их. Непријатељ је у бекству не у повољним положајима и оставио на ратном попришту стотине мртвих и велике количине оружја и ратног материјала.

Енглески авион отвара митраљеску паљбу на раднике

Амстердам, 26 априла (ДНБ)

Како се саопштава са надлежног места, створно је један енглески авион митраљеску ватру на једну групу радника. Рањено је десет радника, од којих су тројица пренесени у болницу.

„Черчил није ни стратег ни дипломат“ каже амерички новинарски магнат Херст

Нјујорк, 26 априла (ДНБ)

Познати издавач Херст, који припада оној мањини проминентних личности политичког живота Сједињених Држава, које су очувале своје јасно расуђивање, напомиње у једном чланку у „Нјујорк Журнал Америкен“ Сједињене Државе да не говарају своју будућност једном човеку као Черчилу, који није ни стратег ни дипломат.

Осврћући се на примедбе Черчилове, да ће Енглеска закључити само један победоносни мир, Херст се пита: „Јакву победу и чију победу?“ Енглеска је, наставља Херст даље, била неспособна да потуче Немачку уз помоћ Пољске, Норвешке, Холандије, Белгије, Француске, Грчке и Југославије. Енглеска никада није могла у току европске историје да освоји Континент. Она се исто тако никада не може надати, да ће то сама постићи. Шта више, Енглеска је управо сада избачена из својих последњих позиција на европском копну и изгубила је своје последње европске савезнике. Према Енглеској, наставља г. Херст, надале се велика Немачка, Италија и Јапан. Черчил је, према прилично добронамерној оцени г. Херста, је-

дан стари господин, који уме добро да говори, али он није никакав Пит. Черчил није постигао никакве велике успехе као дипломат, док је као стратег увек понављао свој галипољски пораз. Своје поразе он доживљаје увек на исти начин и из истог узрока. „Одвиге мало и савише касно“ за његове савезнике постало је већ посланица. Сада Енглеска нема више никакве савезнике сем Сједињених Држава.

Херст затим поставља питање: „Да ли Сједињене Државе треба да повежу своју судбину са норвешком клоном, са белгиско-француским неуспехом и са сада са грчком несрећом?“ Британски народ није задовољан са својим вођством. (Херст ово доказује цитирањем енглеских листова.) Исто тако су незадовољни и Аустралијци са вођењем рата онако како то чини Черчил. Да ли Сједињене Државе треба да јурну у овај вртлог несреће и пометености, и да покушају да остваре онај неизвесни и илузорни „победоносни мир“?

